

Publicerad 2013-02-10 20:56 av Max Lindqvist

Kanske vi kan vara något tillsammans, kanske inte. Men vi kommer alltid ha sand mellan tårna, sådana som du och jag.

Fotspår härifrån och framåt

I varje fotspår lever det en saga
och när vi andfått besteg varje sanddyn tillsammans
lämnade vi våra spår
längst en strand den dagen

då

du log ordlös mot de svala havsvindarna
som i en trans
och i en dans skrapade sicksackspår i sanden

och när

vi senare återvände mot stadsljuset
var luften het och himlen full av stjärnor

det var

som en feberdröm
och snart drömmer barnen
längst stränderna
springandes i våra fotsteg
nedbäddade av dina omsorgsfulla händer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Max Lindqvist med Poeter.se id #39892 innehar upphovsrätten